

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za eden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Dnevni paberki.

IV.

V „Politiki“ se poslednji čas nekdo iz Celovca oglašja z raznimi meglenimi nasveti in načrti, kako naj mi Slovenci uravnavamo svojo politiko in po čem nam je težiti, da bomo srečni na zemlji. Svoje nasvete podpira tudi z zgodovino in navaja zgodovinske podatke, ki se lahko zapišejo, kateri bi se pa jako težko dokazali, ali pa sploh ne. To retrospektivno navajanje zgodovinskih dat tudi sploh nema nobenega pomena, kajti v tem oziru velja rek: „für das Gewesene giebt nicht einmal der Jude etwas.“ Istotako tudi nam Slovencem naše nekdanje posesti ne bodo dosti koristile.

Načrt Celovškega dopisnika ni nov. Že v 7 desetletji se je priporočalo združenje Štajerske, Kranjske, Koroške in Primorske v jedno upravno skupino. Skoro bi rekli, da je gospod, ki iz Celovca „Politiki“ pošilja dopise, bral v kakšnem listu tedanjega časa morda „Stimmen aus Innerösterreich“ in nam na mizo postavil pogreto jed. Za tedanji čas je morda tudi ta nasvet imel nekoliko cene. Tedaj nasprotja mej Slovani in Nemci še neso bila tako ostra. Marsikdo se še spominja, da se sprva štajerski Nemci neso kazali sovražne našim čitalnicam. Vsaj baš tedaj so Nemci dali državi ustavo, ki je tudi drugim narodom pravična. Bistvo tedanjih političnih bojov bilo je drugačno nego je sedanje. Tedaj v Avstriji ni šlo v prvi vrsti za narodno vprašanje, temveč le za centralizem in federalizem. Še le pod Lasser-Auerspergovim ministerstvom se je politični boj premenil v narodni boj. Nemci so pa skoro do zadnjega hoteli veljati za neko državno centralistično stranko, še le pod Taaffejevo vlado postavili so se na izključno narodno stališče. Za to pa uzroki, ki so se tedaj navajali za tako združenje, sedaj ne veljajo več.

Tako združenje doseči bi bilo zaradi tega lažje, ker bi ne bilo treba trgati dežel. Nemci bi se pa tudi ne upirali več takemu združenju, kakor so se v 7. desetletji. Sedaj ne stojijo več na centralističnem stališču in reči smemo, da bi jim taka deželna skupina jako dobro ugajala ter bi si boljše niti želeli ne mogli. Dopisnik „Politike“ modruje, če bi Nemci ne hoteli ostati pri nas, naj bi

se pa odločili. Mi smo pa preverjeni, da bi Nemci od nas ne silili, temveč bi Slovenci sami na kolennih Boga prosili, da bi jim kako pomagal iz te zveze z Nemci, ker sami bi si pomagati ne mogli. Ko je pisatelj pisal svoje pogrete nasvete na potrpežljivi papir, pač ni imel nobene statistike pri rokah, sicer bi ne bil napisal takega nezmisla. Vedeti bi bil moral, da v Primorji, na Kranjskem, Koroškem in Štajerskem biva po poslednjem ljudskem števljenju 1.078.397 Nemcev, 276.603 Italijani, 1.259.031 južnih Slovanov. Slovanov je res največ, a brez posebne ostroumnosti bode vsakdo pogodil, da bi se Italijani in Nemci hitro zavezali proti Slovanom, saj že sedaj povsod Nemci podpirajo Italijane, in poslednji Nemci proti nam. Nemci z Italijani bi steli 1.355.000 duš, bili bi v večini. Pa ne samo to, Nemci imajo večjo kulturo, v njih rokah so veleposestva in mesta, obrtna in rudniška podjetja in sploh kapital, in torej ni dvomiti, da bi s temi sredstvi nas zmagali povsod, naj bi jih tudi ne podpirali Italijani. Nemci bi torej gospodovali v Korotaniji ali Iliriji, naj jo imenuje pisec, kakor že hoče.

Takej skupini bi se seveda dala večja samouprava, nego jo imajo sedanje dežele. Zaradi tega bi pa koroški in štajerski Nemci lahko še z večjim uspehom in še hujšim pritiskom zatirali Slovence nego jih sedaj. Koroški in štajerski Slovenci prišli bi z dežja pod kap, iz vic v peklo, kranjski Slovenci bi pa vse izgubili, kar so si dosedaj pridobili. To bi bila posledica, ko bi se uživotvorili Celovškega modrijana načrti!

V Avstriji imamo zastopstvo interesov in baš v takem zastopstvu tiči moč Nemcev. Ker ima to zastopstvo v toliko zgodovinsko podlago, v kolikor varuje predprave veleposestnikov, bi se tudi ne dalo premeniti pri preosnovi Avstrije na kaki zgodovinski podlagi. Tako zastopstvo je omogočilo, da so jedenkrat celo ne Kranjskem imeli Nemci večino. Kakšen bi bil zastop Korotanske ali Ilirije, se gospod pisec lahko preveri, če sešteje slovanske, italijanske in nemške poslance v vseh deželnih zborih dotičnih pokrajin. Če to stori, bode videl, da bi tak zastop nikakor ne ugajal nam Slovencem. Le v jednom deželnem zboru imamo Slovenci večino, v jednom polovico poslancev, v vseh drugih smo

pa v veliki manjšini. Reklo bi se, iz slovenskih dežel napraviti nemško provincijo, ko bi pristali na napominani čudni načrt.

„Deutsch bis zur Adria“ je nemško gaslo. Po tem teže Nemci že mnogo let. Mi Slovenci smo jim bili in smo jim še velika zapreka. Požreti nas neso mogli, zlasti ker smo na Kranjskem v veliki večini. Dosegli bi pa svoj namen, če bi se uresničil nasvet Celovškega politikastra Nova pokrajina bila bi pravi nemški most do Adrije. Preko nas bi si Nemci in Italijani podali roke. Germanizacija bi se s podvojen silo pospeševala ne le na sedanjem Koroškem in Štajerskem, ampak tudi po drugih slovenskih krajih. Moč slovenstva bi vedno bolj pešala, ker bi se ne mogla upirati nemški premoči. Le to je dobro, da je ideja, katero priporoča Celovški dopisnik Praškega lista v Slovincih že davno mej staro šaro, da ne bode naša nobenega odmeva v Slovincih, pač pa le pomilovanje in zmajevanje z ramami, da se kar meni nič tebi nič taki milni mehurčki spuščajo v politični vzduh.

Družbe sv. Cirila in Metoda redna V. velika skupščina v Ljubljani

dne 24. septembra 1890. leta.

(Dalje.)

Prvomestnik vpraša, da li hoče kateri skupščinar kaj pripomniti tajnikovemu poročilu? Ker se nihče ne oglasi, konstatuje, da je odobreno.

3. Glavni blagajnik dr. J. Vošnjak omenja, da se blagajnične knjige sklepajo koncem vsakega leta in tak račun o dohodkih in troških za l. 1889 je č. skupščinarjem tiskan na razpolaganje. Potem ga pojasni in spopolni z nastopnim poročilom.

Račun naše družbe za IV. družbeno leto 1889. ne kaže tako ugodnih števil, kakor računi za prejšnje leto. Troški so se nasproti prejšnjemu letu zdatno povišali ter znašali 6341 gld. 6 kr., dohodki pa, namesto, da bi v isti meri narasli, so se znižali in znašali le 5542 gl. 43 kr., torej je bilo primankljaja 798 gl. 63 kr., kateri se je plačal iz glavnice. Dohodki so bili manjši, ker se je le malo novih podružnic ustanovilo, starejše pa so pošiljale le še doneske letnikov in podpornikov,

LISTEK.

Tedenske drobtinice.

(Po shodu slov. poslancev; slavnostni večer; premalo prostora; sloga mej poslanci in mej pevci; narodni domi: Slovaški, Barkovljanski in Novomeški; izlet na jug in na sever; razvoj Zagreba; pevska društva in Sokol; „verpöwidelt und verwenzelt“; Ljubljana pri Šiški.)

Da bi tudi jaz tu doli ne spregovoril o shodu slovenskih in istersko-hrvatskih poslancev, katerega sem se toliko veselil, zdi se mi skoraj nemogoča stvar. Naj tedaj poudarjam tudi jaz, kar so že poudarjali drugi, da me je zares veselilo, da se je shod zvršil tako lepo in složno. Jedno pa se mi vender zdi čudno in zamolčati ne morem svojega začudenja, da sem pravo za pravo iz vnanjih nemških listov posnel mnogo več o podrobnostih tega shoda, nego pa iz naših slovenskih domačih časopisov. Čudil se temu nesem samo jaz, nego še marsikdo drugi. Kako se je to moglo dogoditi, mi ni prav jasno, ker telefonična zveza mej Ljubljano in Dunajem še ni dogotovljena, da bi se bili pojedini govori tako po nekež zmoti in po naključji zaleteli

v redakcije nekaterih Dunajskih židovskih listov, kateri bi jih bili tako pobrali. Trebalo je tedaj bolj staroverskih in pri nas še rabljenih sredstev. Da se je vmes urinila tudi kaka mala laž, kdo bode to jemal tako na tanko, saj brez tega se o nas v teh krogih itak ne more govoriti. Morebiti se je to zgodilo celo nalašč, da se odvrne pravi sled.

Da smo se pri slavnostnem večeru zopet pošteno potili za narod, to je sicer že stereotipna, zato pa tem bolj gotova istina. Čitalniški odbor storil je sicer vse mogoče, ter dal napraviti štiri nove ventilatorje, a vse ni pomagalo nič, ali saj prav malo, tako da so se konečno morala odpreti okna in sem si nabral prav pošten nahod, ko mi je mrzla sapa od zvonjav vlekla na hrbet ter mi hladila žarno lice. Tako sem imel vsaj nekaj dni trajajoč spomin na sicer jako lepi slavnostni večer.

Res škoda, da imamo v čitalnici tako malo prostora, kajti samo to in prav nič drugega preprečilo je iskreno željo čitalniškega zbora, da bi ta večer skupno nastopil s „Slavcem“. Meni so dobro znane gorke simpatije, ki vladajo mej tema dvema narodnima društvama, videl sem nekatere

pevce čitalniške pretakati britke solze, da vsled nesrečnega pomankanja prostora ni bilo mogoče izvršiti te želje. Kako impozanten bi bil zbor, ko bi se združevali mogočni basi čitalničarjev s krepkimi tenorji „Slavcev“. Vnanji naši gostje pa bi bili čuli zares kaj izrednega, videli bi bili, da sloga ni mogoča samo mej poslanci, nego tudi mej pevci. Veseli me, da so moja premišljevanja o harmoniji in taktu padla na tako plodna tla, saj tudi družega niti pričakoval nesem, obžalujem pa, da tesni prostori čitalnice neso pripuščali dejanjsko pokazati te pevske sloge.

Pa potolažimo se, čitali smo nedavno, da so slovesno odprli Slovaki svoj narodni dom, da se snuje najnovejši slovenski narodni dom v Barkovljah. Koj potem pa pride na vrsto naš Ljubljanski. Le preveč nestrpljivi ne bodimo in vadimo se krščanske potrpežljivosti, mej tem pa se bomo lahko vozili v Barkovlje, če nas bode že tako mikalo na vsak način biti v „narodnem domu“ ali pa po novi dolejski železnici v Novomestu, kjer ga imajo že tudi davno gotovega. Kaj moramo ravno mi Ljubljančanje povsod prvi biti? Ali nam tesna čitalniška dvorana ni dovolj visoka? Boga zahvalimo,

ker so ustanovniki uplačali svoje doneske v 1. letu ustanovitve podružnice. Zato je družba od podružnic prejela le 3808 gld. 3 kr. (l. 1888 4631 gld., l. 1887 7224 gld.) Tudi volil je bilo le 70 gld. Večja darila je že društveni tajnik omenil v svojem poročilu in omenjam le še 100 gld. darilo slovenskega duhovnika za izdavanje knjig, 100 gld. od Mariborskih bogoslovcev itd. Za prodane knjige se je skupilo 364 gld. 90 kr.

Troški naraščajo, zlasti ker družba vzdržuje slovensko ljudsko šolo v Trstu, katera je letos že trirazredna in bode morala prihodnje leto otvoriti še 4. razred. Vsi troški za pet šolskih vrtecev in za šolo v Trstu so znašali 2921 gld. 54 kr. Omenjati vendar moramo pohvalno, da Tržaška moška in ženska podružnica znatne zneske nabirata za vzdrževanje teh zavodov. Po računu, katerega je Tržaška podružnica predložila vodstvu, kaže se, da je bilo za vrtec in za šolo pri sv. Jakobu l. 1889 troškov 1949 gld. 79 kr. in da je nabrala moška podružnica 628 gld. 24 kr., ženska 241 gld. 41 kr. Za vrtca v Pevni in Podgori pri Gorici plačuje družba 700 gld. na leto.

Tudi l. 1889. je družba posodila neki šolski občini na Štajerskem 1000 gld., da si je mogla ustanoviti slovensko šolo v trgu, kjer je le nemška šola.

Za izdavanje knjižnice je družba že precejšnje zneske potrosila, pa gotovo mnogo koristila in društvu privabila novih prijateljev in podpornikov. L. 1889. sta se natisnila in razposlala 2. in 3. zvezek knjižnice „Rudolf Habsburški“ in „Valentin Vodnik“. Troški za izdavanje knjižnice so do konca 1889. l. narasli na 1191 gld., dohodkov pa je bilo 761 gld. In vsem je bilo l. 1889 6341 gld. 6 kr. izdatkov in ako se odštejejo vsi izdatki od imetka, ostalo je v blagajnici 9013 gld. 14 kr.

Družba je v prvih štirih letih svojega poslovanja nabrala 26.907 gld. in z doneski, katere je družba že letos prejela v znesku 4875 gld., 31.782 gld., potrosila 17.894 gld. oziroma z letošnjimi dozdajnimi troški 21.596 gld. v prid slovenskega šolstva. Številke niso tako velike, kakor pri drugih enakih društvih, vendar za naše razmere, ko mora narodnjak na vse kraje donášati podpore, dovolj častne. Podružnice pa prosim, da naj vztrajajo v svojem domoljubnem delovanju, kajti na njih sloni vsa družba. Le ako bodo one vedno pošiljale svoje doneske, mogla bode družba izvršiti svoj vzvišeni namen, da vsestranski podpira in pospešuje slovensko šolstvo na katoliško narodni podlagi. (Občna pohvala.)

Skupščina vsprejme s splošnim odobravanjem denarničarjevo poročilo. (Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 8. oktobra.

Konferenca poslancev dežel češke krone.

Pri posvetovanju Staro- in Mladočehov v Pragi se je bila sprožila misel, da se skliče konferenca čeških deželnih in državnih poslancev iz Češke, Moravske in Šlezije. Staročeski vodja dr. Rieger je že bil pripravljen sklicati konferenco, ali stvar se je razdrla zaradi tega, ker so Mladočehi zahtevali, da se poprej Staročehi in Mladočehi na Češkem sami sporazumijo o političnem programu, ker bi

sicer konferenca ne imela nobenega pomena. Vse kaže, da Mladočehi sami niso prav želeli te konference, dasi so prvi sprožili misel, da se skliče; zato so pa stavili tak pogoj, da se je z njim konferenca onemogočila. Mladočehi so se poprijeli zadnji čas češkega državnega prava, za katero se pa Moravani in Šlezani posebno ne naidušujejo, ker vedo, da se še kmalu uresničiti ne bode dalo. Na konferenci bi se utegnili predlagati, da se dá narodnej enakopravnosti prednost pred državnim pravom češkim, ker bi se s tem več koristilo zatiranim Čehom na Moravskem in v Šleziji in se da ložje doseči; s tem bi pa zgubili Mladočehi dobro sredstvo za agitacije. Potegovanje za češko državno pravo naredilo jih je popularne, in če bi to popustili, bi se pa narod na Češkem obrnil od njih, kakor se je od dr. Riegra.

Kapelan — Dunajski poslanec.

Pred petnajstimi leti, ko je še bil liberalizem v cvetju, bi nihče ne bil mogel verjeti, ko bi Dunajčanje volili kapelana v deželni zbor. Od tedaj so se razmere bistveno premenile. Liberalci zgubili so že skoro vse zaupanje na Dunaji. V notranjem mestu seveda še zmagujejo, ker ondu bivajo v velikem številu bogati židje; pa tudi v tem okraji zgubljajo zaupanje in so protisemitski kandidatje dobili že znatne zmanjšine. Predvčerajšnja zmaga je tem pomenljivejša, kar je kandidat liberalcev dr. Gröbl bil poročevalec v mestnem zboru o zjedinenji predkrajev z Dunajem. Volitev je torej pokazala, da se Dunajčanje nič prav ne veselijo tega zjedinenja, da si židovska glasila o tem z veliko naidušenostjo pišejo. Da se je zadnja leta mišljenje na Dunaji tako radikalno premenilo, temu so krivi samo židje, ki so pod krinko liberalnosti odirali kristijane.

Vnanje države.

Tatišev in Stambulov.

Tudi Stambulovu se je zdelo potrebno oporekati vsemu, kar je pisal Tatišev o svojem bivanju v Sofiji. Za svoj dementi poslužil se je bolgarski ministerski predsednik nemškega oficijoznega glasila, kar vendar dokazuje, da so mej nemško vlado in bolgarskim ministerstvom nekoliko tesnejše zveze, nego priznava jo v Berlinu, ker bi sicer Stambulov nemška oficijozna glasila ne bila na razpolaganje. Stambulov misli, da sedaj, ko je Tatišev tako obširno pisal o svojem bivanju v Sofiji in stvari tako zasukaval, tudi on ni več dolžen prikrivati, kaj sta govorila z bivšim ruskim diplomatom Tatišev se je bahal, da je on dognal zvezo mej Rusijo in Francijo. Sedaj je pa njegov nalog, da napravi sporazumljenje mej Rusijo in Bolgarijo. Če se sporazumi, bode kmalu on sam oficijalno ali pa kak drug diplomat prišel v Sofijo, da sklene pogodbo. Rusija je pripravljena priznati Koburžana in pomagati, da Bolgari dobe Makedonijo, toda Bolgarija mora svojo vojsko postaviti pod rusko poveljstvo in Burgas odstopiti Rusiji, da ondu napravi vojno pristanišče. Stambulov je na to izjavil, da se pod temi pogoji ne pogaja in Tatišev se je vrnil v Rusijo, ne da bi bil kaj opravil.

Ruski pravilnik za vodstvo čet v vojni.

V zadnji turški vojni se je pokazalo, da je pravilnik o vodstvu čet v vojni pomankljiv in car je zatorej odredil letos, da se pregleda. Sedaj se je novi pravilnik že objavil. Čudno je pa, da se je vojni upravi zdelo še le čez dvanajst let po rusko-turški vojni potrebno, da se premeni ta pravilnik. Omeniti je, da se je prejšnji pravilnik izdal 1876. leta, to je pred vojno s Turčijo. Iz tega bi se dalo sklepati, da Rusija namerava v kratkem začeti vojno.

Pri ljudskem glasovanju v tesinskem kantonu

dobili so liberalci večino. Narod se je torej izrekel, da se naj premeni ustava. Konservativci napeli so

bili vse sile, da se prepreči revizija ustave. Konservativni gostilničar Gatti je s 17 natakari iz Londona, kjer ima gostilno, prišel v Belinzono, da se udeležijo glasovanja. Ustave ne bode preminjal veliki svet, temveč se bode volil poseben ustavni zbor. Zvezni komisar bode pa najbrž tako dolgo v Tesinskem kantonu vodil upravo, da se stvari definitivno uravnajo.

Pastirski list nemških škofov

vidi v veri najboljšo sredstvo za rešenje delavskega vprašanja. „Reichsanzeiger“ je ponatisnil mnogo odstavkov tega pastirskega lista, izpustil je pa mesta, v katerih se govori, da se šola mora popolnoma zopet izročiti cerkvi in pa obnoviti vsi katoliški redi brez izjeme. S tem se je dalo razumeti, da nemška vlada v teh dveh točkah nikakor še ni pripravljena ustreči željam nemških škofov. V Berlinu najbrž ne verujejo, da bi socijalni demokratje mirnejši postali, če se dovoli jezujtom bivanje v Nemčiji.

Dopisi.

Iz Št. Vida nad Ljubljano 6. oktobra.

[Izv. dop.] Veselico s tombolo, katero je priredilo včeraj tukajšnje gasilno društvo, je bila prav dobro obiskana. Počastila so nas s pohodom bratske gasilne družba iz Ljubljane, Kranja, Lukovice, Polhovega Gradca, Šiške, Viča in Bizovika. Vsa društva sešla so se v društveni hiši, kjer jih je vsprejelo domače društvo ter spremilo, na lepo s 30 visokimi mlaji, cesarskimi in narodnimi zastavami okrašeni vrt Kraljičeve gostilne. Tu jih pozdravi načelnik A. Belec s srčnim veseljem videč pred seboj toliko število tovarišev; zahvaljuje se za obilno udeležitev, izražajoč željo, da se mej nami dobro zabavajo. K včerajšnjemu imendnevu presvetlega cesarja zakliče udano voščilo: da ga nam Bog še mnoga leta ohrani! Na to željo zadoneli so burni živoklici. Obrnivši se do očeta gasilnih društev za Kranjsko, gosp. Fr. Doberleta, prosi, da, kakor nam je dosedaj vedno z neutrudljivo požrtovalnostjo s svojimi dobrimi sveti in delavnim vzgledom na stran stal, nam blagovoli to naklonjenost ohraniti tudi v bodoče, da bomo skupno v dobrodelni namen delovali v čast slovenskega naroda! Po tem nagovoru zadoneli so živahni živoklici.

Tombola se je vršila, in sploh bila vsa veselica jako zabavna. Zato srčna hvala vsem gasilnim društvom, da so nas tudi v tolikem številu obiskala, hvala g. vrlemu načelniku gasilnih društev, Franu Doberletu, gospodi iz Ljubljane in okolice, gosp. Lovru Kavčiču, c. kr. poštarju v Medvodah, kateri pri vsaki priliki svojo požrtovalnost pokaže, gosp. M. Tomcu za dobrovoljno prepustitev lepega vrta, znani gostoljubni gostilni Kraljičevi za dobro postrežbo in izbornu pijačo, kakor sploh vsem dobrotnikom, dariteljem dobitkov in udeležencem, kateri so pripomogli, da se je naša blagajna za okroglih 200 gld. okrepila. Bog povrni! Na svidenje!

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani, 7. oktobra.

Predseduje župan Grasselli. Navzočnih je 25 mestnih odbornikov. — Overovateljema zapisnika imenuje župan mestna odbornika dr. Gregoriča in Hraskega. — Mestni zbor, pravi župan, zaradi počitnic ni dlje časa zboroval in mej tem je bil rojstni god in imendan presvetlega cesarja. Ob obeh pri-

da se semtertja moremo pošteno prepotiti. Ko bomo imeli prostorno in visoko in zračno dvorano, v kateri nas bode zeblo v pasjih dneh, potem bomo še le videli, kaj smo izgubili.

Da mi ne poreče kdo, da sem preveč postal „siten“ na slovenski zemlji, pa poglejmo malo na jug k bratom Hrvatom. Z veseljem sem čital, kako rapidno napreduje Zagreb, ki broji danes 45.000 prebivalcev in kako lepo se tam razvija društveno življenje. Kakor čitam, bode „Kolo“ spravilo svoj pevski zbor na blizu 100 pevskih moči, „Sloga“ na 60, da ne govorim še o nekaterih družih pevskih društvih, ki tudi dobro napredujejo. V „Sokolu“ kaže se istotako veselo življenje in se hoče prirediti za drugo leto velika slavnost blagoslovljenja nove zastave, katero priliko bomo gotovo porabili, da zopet jedenkrat v večjem številu pohodimo naše brate, kateri so se letos v Celji nam tako prijateljski odzvali.

Z juga pa, kot pravi večni popotnik v duhu poletim danes jedenkrat tudi mej češke brate. Tam nekje gori v deželi „sprave“ izhaja nek obskuren listič, o katerem nesem še nikdar čul ničesar. Imenuje se „Abwehr“. Ko bi ne bil te dni nek Du-

najski židovski list ponatisnil nekaterih neslanosti tega severnega „špinatvahtarja“ bi tako nikdo ne vedel, da eksistira. Navedem jih tu, ker so zares tako bedaste, da zaslužijo, da se jih omeni kot karakteristikum nemške pomirljivosti in neumnosti. Pod naslovom „Czechischer Globus“ čveka nekaj o novem vožnem redu državnih železnic ter pripoveduje kako so tam poslovanjena razna nemška imena, ali kakor se duhovito (?) izraža „verpowidelt“ in zopet „verwenzelt“. Celo „kerndeutsche“ mesta, da so „verunglimpft“ po neznanih čeških izrazih, na primer Linz = Linec, Wien = Viden itd. In končno „horribile dictu“ celo Venedig zove se Benatky! Ko bi ti nemški modrijani le najprej prijeli sami sebe za nos, ker nobeden narod ni v tem oziru spravil na dan večih neumnostij kakor baš nemški v slepi svoji germanizatorični strasti. Zakaj pa vi ne pišete Venezia — saj vendar nikdo v Italiji ne pravi, da je to Venedig ali, kakor izgovarjate vi, Fenedig. Zakaj pa ne pišete povsod imen tako, kakor se imenujejo v dotičnem kraju, kakor jih imenuje narod sam, nego ste povsod prirojili jih po svojem germanskem kopitu, samo da jim vzamete prvotni njih značaj. Posebno mej nami Slovani spra-

vili ste na dan gorostasne bedarije, katere so itak znane slehernemu. Zakaj pa vi ne pišete naših imen tako, kakor jih imenujemo mi sami, nego ste nam oskrnili naš „Sinji vrh“ v „Schweinsbüchel“, „Družinsko vas“ v „Gesindeldorf“ in kar je še taci, sicer stokrat že imenovanih gorostasnosti, katerih ne morem zamolčati pri tej priliki. Primate tedaj za nos sami sebe in ne poučujte družih, ko ste sami pouka tako potrebni.

Omenil sem zgoraj, kako lepo napreduje Zagreb in kako je nadkrilil Ljubljano. Če pa ne napreduje Ljubljana jednako Zagrebu, pa zato tem lepše napreduje bližnja naša narodna Šiška. Da ima svojo čitalnico in pevski zbor, to so že stare stvari, da ima deželni muzej in v kratkem dobi tudi deželno gledališče to je tudi znano. Bodoči mesec pa dobi tudi divizijsko poveljništvo v cekinovem gradu. Ne manka torej nič družega, da postavimo tudi „narodni dom“ v Šiški. Nekateri hudomušneži trdijo, da se ne pravi več Šiška pri Ljubljani, nego Ljubljana pri Šiški, na kateri „witz“ pa ne vzamem patenta, ker ni zrastel na mojem zelniku.

Ahasver II.

likah poklonila se je deputacija mestnega zbora gospodu deželnemu predsedniku in ga naprosila, naj blagovoli izraziti najudanejša čutila prebivalstva stolnega mesta. Nj. velečastvo je voščilo vzelo na znanje in ukazalo naznaniti, da izreka Svojo zahvalo. (Zbor stoječ vzame to poročilo z živio-klici na znanje.) — Velika nesreča zadela je bratski narod češki, posebno pa njegovo stolno mesto zlato Prago po povodnji, katero nesrečo je sočutilo ne le prebivalstvo stolnega mesta, ampak ves narod slovenski. Župan izreka v imenu stolnega mesta najsrčneješe sočutje in naznani, da bode o tej zadevi stavil finančni odsek nujni predlog. — Poštno vodstvo v Trstu se po naročilu trgovinskega ministerstva zahvaljuje mestnemu zboru za ponujeno stavšče na cesarja Josipa trgu za 100.000 gld., za katero je vezano do 1. julija 1891. Mestni zbor pokazal je tem povodom, da tudi z žrtvami želi pospešiti javni promet in poštno vodstvo bode o tej ponudbi še dalje razpravljalo. (Dobro-klici.)

Mestni odbornik Hribar stavi v imenu finančnega odseka naslednji nujni predlog:

Slavni zbor! Odkar smo bili zadnjikrat zbrani, zadela je grozna nesreča prebivalstvo kraljevine Češke. Vsled velikega deževja narastla je Vltava in njeni pritoki in s strašno močjo razlili so se valovi razljučenih rek čez bregove po plodnih ravninah, po selih in mestih, odnašajoč s seboj, kar so dosegli. Na stotine hektarov plodne zemlje je opustošeno, na tisoče stanišč in gospodarskih poslopij je podrtih ali silno poškodovanih in mnogim kmetovalcem je voda odnesla vse še neomlačeno žito. Glavno mesto dežele, kraljevska Praga sama, doživela je žalostne dneve; vsi ob reki Vltavi ležeči deli njeni bili so poplavljeni, vsled česar je zavladala velika beda mej ubožnejšim prebivalstvom teh krajev. Da bi pa nesreča bila popolna, sesul se je v narastle valove velik del kamenitnega mostu, kateri je v časih velikega ubožstva sezidati dal oče domovine kralj Karol Veliki in ki je slovel za jedno najznamenitejših vodnih stavb tedanje dobe.

Škode, katero je prouzročila povodenj, ni bilo mogoče še natančno konstatovati, že približne cenitve pa so pokazale, da iznaša več milijonov goldinarjev.

V očigled taki nesreči, tekmovali so posamezniki, društva, zavodi in občine, da z denarnimi doneski pridejo na pomoč onim nesrečnežem, ki so trpeli vsled povodnji.

Finančni odsek misli, da mora tudi naše mesto, katero je vedno rado spominjalo se trpečih sodržavljanov, naj so že bili katere narodnosti koli, o tej priliki pokazati sočutje svoje, katero je tem živahnejše, ker je nesreča zadela bratovski nam narod češki.

Zato predlagam v njegovem imenu:

Slavni mestni zbor naj sklene:

1. Gospodu županu se naroča, da izreče starosti združenih mest Praških, v imenu mestnega zbora Ljubljanskega globoko sožalje o nesreči, katera je zadela prebivalstvo staroslavnega kraljestva češkega in njegovega glavnega mesta;

2. Za olajšanje bede, katera je nastala vsled povodnji, dovoli se iz tekočih mestnih dohodkov znesek 500 gld. in gospod župan se pooblasti, da odpošlje ta znesek starosti mest Praških s prošnjo, naj ga izroči odboru, ki se je za nabiro doneskov ustanovil pri c. kr. namestništvu za kraljestvo Češko v Pragi.

Nujnosti noče obširneje utemeljevati, kajti, kdor hitro dá, dvakrat dá. Nujnost predloga se jednoglasno prizna.

Poročevalec Hribar potem utemeljuje svoj predlog, ki se brez razgovora jednoglasno z dobroklici vsprejme.

Mestni odbornik dr. Majaron stavi nujni predlog: Mestno županstvo naj se obrne takoj do c. kr. poštne vodstva v Trstu zaradi poštne pečatov na Ljubljanski pošti, kateri so večinoma le nemški in naj ob uspehu poroča mestnemu zboru. Nujnosti predloga se jednoglasno pritrdi. — Predlagatelj dr. Majaron utemeljuje potem svoj predlog in pravi, da je na tukajšnji pošti šeststo pečatov, dva sta nemško-slovenska, ostali štirje nemški. Nemško-slovenska pečata rabita se pri poštni hranilnici in pri priporočenih pismah, izključno nemške pečate pa povsod drugod, posebno pri ekspediciji navadnih pisem, tako, da kroži zgolj ime „Laibach“ po širnem svetu slovenskega imena „Ljubljana“ pa ni nikjer. Čast stolnega mesta Ljubljan-

skega zahteva, da se za dvojezične pečate potegne mestni magistrat pri poštne vodstvu v Trstu. Ako bi pa to bilo brezuspešno, naj to poroča mestnemu zboru, da stori potem korake na drugem mestu. Predlog se jednoglasno vsprejme. (Dalje prih.)

Interpelacija

obč. svetnika dra. D. Majarona v seji Ljubljanskega občinskega sveta dne 7. oktobra 1890.

V obeh tukajšnjih slovenskih dnevnikih z dné 22., odnosno 23. septembra bilo je citati, da je neki uradnik pri tukajšnji c. kr. deželni vladi dné 19. septembra opoludne v javnem lokalu, v hotelu „Pri Slonu“ vpričo mnogih ljudij izrekel glasne besede: „Diese Slaven sind ein Sauvolk“.

To poročilo, katero se ni prerekalo in je zatorej zmatrati kot resnično, vzbudilo je v prebivalstvu našega mesta, katero se ne da žaliti slovenskega svojega pokoljenja, nepopisen gnev proti prouzročitelju rečenih surovih besed, gnev, kateri se do danes ni potolažil, nego se čedalje bolj očituje v ostrih obsodbah, širerih se od ust do ust.

Glede na to, da je ta razburjenost javnega mnenja v današnji dobi narodnega zavedanja povse naravna;

glede na to, da se ona utegne celó pomnožiti in razširiti, ako ne dobi zadostila;

glede na to, da so takšni milovanja vredni slučaji v obče provokacije, iz katerih utegnejo izvirati motitve javnega reda;

glede na to, da je vse to gospodu županu gotovo tudi že znano, stavlja se mu, kot načelniku mestnega magistrata udano vprašanje:

Kaj je gospod župan storil, oziroma kaj namerava storiti, da se poleže razburjenost narodnega prebivalstva Ljubljanskega in da se prepričijo morebitni izgedi zaradi popisane slučajja?

Domače stvari.

— (V Zagrebu) bila je včeraj porotna obravnava proti g. Pečnjaku, uredniku „Obzora“ zaradi nekega dopisa iz Daruvara. Porotniki so vsa vprašanja jednoglasno zanikavali in obtoženec, katerega je dr. Mazzura jako dobro zagovarjal bil je obtožbe oproščen.

— (Koncert Ondrička.) Dne 23. oktobra dal bode slavnoznani, pri našem občinstvu v najlepšem spominu stoječi virtuos Ondriček koncert. Toliko naznanimo za danes. Natančneje poročamo v kratkem.

— (Vodovodno naklado) po 5 kr. od vsacega goldinarja najemnine, nad 60 gld., bode plačevati po včerajšnjem sklepu mestnega zbora od 1. novembra t. l. počenši pri mestni blagajnici.

— (Knjigovodjo za vodovod) bil je v včerajšnji tajni seji mestnega zbora imenovan g. Trdina, rodom Ljubljčan.

— (Pevsko šolo) otvarja slov. del. pevsko društvo „Slavec“. Kdor torej želi pouka v petji in se upisati v to šolo, oglasi naj se v nedeljo dne 12. oktobra ob 2. uri popoldne in nadalje v ponedeljek in sredo zvečer ob 8. uri v društveni sobi (Stari trg, pri „Tomleški“, I. nadstr.) K mnogobrojnemu obisku vabi odbor.

— (Viška in Glinska čitalnica) ima jutri, dne 9. t. m. ob 8. uri zvečer v gostilni „Ameriki“ na Glincah svoj prvi občni zbor. Pravila je deželna vlada že potrdila.

— (Skrajna surovost.) Pod tem naslovom piše „Edinost“: Dan na dan se nam nudi prilika, da se moremo osvedočiti, kako surovi so nekateri Tržaški časnikarji. Najnovejši dokaz nam je podal „Il Piccolo della Sera“ ki je zopet nesramno napadel našega poslanca Nabergoja. O vrllem možu pravi, da je v Trst žejen, v Ljubljani pa stekel. V Tržaškem zastopu da milim in sladkim glasom prosi vode, v Ljubljani (pri velikej skupščini družbe sv. Cirila in Metoda) pa da strastno in strupeno napada isti magistrat. Jeli morda gosp. Nabergoj ob tej priliki lagal, ni li govoril gole resnice?! Morda ni res, da se magistrat brani osnovati in vzdrževati slovenske ljudske šole vzlic prošnji velikega števila slovenskih očetov? Vi uprašate, v katerih (quali?) Slovanov imenu se je g. Nabergoj zahvaljeval družbi sv. Cirila in Metoda. No, odgovor na to uprašanje dajejo točno in jasno vsakdanji izkazi prispevkov Tržaških Slovencev na korist rečene družbe. Ako Nabergoj zahteva v mestnem zastopu vode za okolico, stori le, kar mora storiti;

je-li to greh, ako okoličanski poslanec opominja Tržaški mestni zastop na njega dolžnost do okoličanov? Pritožbe g. Nabergoja glede postopanja mestnega zastopa proti nam Slovincem neso krivične, ampak imajo svoj izvor v nasilstvu, s katerim nas dušite in pestite.

— (Da Dunajski kmetijski razstavi) bili so odlikovani s Kranjskega za razstavljene izdelke: Janez Kosler v Ljubljani s srebrno društveno svetinjo; Miha Pakič (Rohrmann) v Ljubljani s srebrno društveno svetinjo; bratje Tönnies tovarna strojev v Ljubljani s srebrno društveno svetinjo; skupna (Collectiv) razstava c. kr. kmetijske družbe kranjke z bronasto društveno svetinjo.

— (Slovansko pevsko društvo na Dunaji) pričelo je po poletnih počitnicah svoje redne pevske vaje v petek dne 3. t. m. Moške pevske vaje bodo vsak petek, za ženski zbor pa vsak ponedeljek. Pozivljajo se vsi prijatelji slovanske pesmi, da mnogobrojno društvu pristopajo, bodisi kot podporni ali pa kot izvršujoči člani. Ta poziv naj uvažujejo tudi na Dunaji živeči Slovenci, ker je slovansko pevsko društvo vedno rado gojilo tudi slovenske pesmi.

— (Slavjanski) biva sedaj v Valcovu v tverski guberniji, kjer je njegovo navadno poletno bivališče. Ondu marljivo vežba svoj zbor po 3 do 4 ure dopoldne in popoldne. Ivanov, ki je v sporazumljenji z gospico Nadino hotel pobegniti, je zdaj pri vojaci, in gospica Nadina je zopet najposlušnija hčerka. Z novo angažiranimi pevci pojde Slavjanski v novembru preko oceana, ter hoče prepotovati vso Ameriko na severu in na jugu. V svoj novi program uvrstil je razne češke in jugoslovanske pesmi, katere so se mu prikupile po bogatstvu svojih melodij. Svoje potovanje po Ogerski in po jugoslovanskih krajih popisal je Slavjanski v obsežni knjižici, ki na 200 straneh podaje mnogo zanimivih opazk o zemljah in ljudeh.

— (Iz Opatije) se nam piše: Dne 4. t. m. se je tudi v nas slovesno praznoval cesarjev imendan. Razobešenih je bilo brez števila črnozoltih in rudečebelih zastav. Ob cesti iz Opatije na Volosko sploh ni bilo hiše, da bi na njej ne vibrala zastava. Ob 10. uri bila je svečana peta maša v Voloskem, katere se je udeležila tudi cesaričinja vdova Štefanija, katero je pri cerkvenem urodu vsprejel gospod župnik Zamlić in jo peljal na mesto. Pri urodu svirala je zdravniška godba cesarsko himno, potem pa je svirala pri maši. Pri maši bili so prisotni: okrajni glavar Jetmar, politiško in sodiško osobe, žandarmi, finančni stražniki, ognjegasci in na stotine občinstva.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Rim 7. oktobra. Crispi danes popoldne odpotoval v Florenco, kjer bode jutri banket, na katerem bode on govoril o položaji.

Carigrad 8. oktobra. Na turškega veleposlanika vprašanja, kateri dan dojde veliki knez prestolonaslednik v Carigrad, odgovoril car, da on ne ve, bi li pohod ne prouzročil kočljivih sitnostij, dokler vprašanje o grškem patrijarhatu ni urejeno.

Beligrad 8. oktobra. Povodom predvčerajšnje slavnosti na Varvarinskem polji v spomin na zmago, ki so jo Srbi in Rusi skupno ondu izvojevali nad Turki, došla je od tukajšnjega ruskega poslaništva brzopjavna čestitka.

Razne vesti.

* (Na velocipedu iz Peterburga v Pariz) Pretekli petek došel je v Pariz ruski topničarski poročnik Martos, ki se je vozil vso pot iz Peterburga do Pariza na velocipedu. Daljavo 3100 kilometrov prevozil je v 30 dneh. Iz Pariza poda se Martos v London in po dovršeni vožnji v razna angleška mesta odpelje se iz Ostende zopet na velocipedu nazaj v Peterburg. Uztrajni kolesar je še le 22 let star.

* (Ustaja na avstrijski ladiji.) Na avstrijski ladiji „Ave Marija“ so se na potu iz Trsta v Nizzo spuntali nekateri pomorščaki in hoteli vreči kapitana v morje. Poslednji se je pa s pomočjo nekaterih vernih pomorščakov ubranil. V Nizzu je po posredovanji avstrijskega konzulata francoska policija upornike prišla in jih odpošlje v Avstrijo.

* (Velika dobrotnica.) V Norimberku je umrla te dni vdova Friderika Klein, ki je volila 225.000 mark dobrodelnim zavodom, 700.000 mark za ustanovo, iz katere obrestij se bodo kupovale ubožcem drva za zimo.

* (Izstop iz benediktinskega reda.) Profesor na Soprojski benediktinski gimnaziji dr. Damian Biatny izstopil je iz benediktinskega reda. V kratkem baje prestopi v kako drugo vero, da se oženi z mlado žensko.

* (Muhamedanka) rojena na Krimu, končala je v Odesi svoje študije in sijajno napravila doktorski izpit. Ime jej je Kullojarov-Hanum in je prva muhamedanka, ki je v Rusiji dobila doktorstvo.

* (Nezgode na železnicah.) Ekspresni vlak iz Pariza v Basel skočil je s tiru pri Chellesu ter so bili ranjeni 4 potniki. Pri Belfortu zadel je vlak izletnikov s tovornim vlakom ter je bilo ranjenih 30 izletnikov, nekateri mej njimi teško.

* (Vlak je skočil s tiru.) V soboto je skočil s tiru pri Kološi tovorni vlak, 16 voz skočilo je čez nasip. Jeden sprevodnik je mrtev. Uzrok nesreči je to, da je vlak zadel v bivoila, ki je šel ravno čez tir. Da je vlak bivoila strl, je razumljivo.

* (170 dni brez hrane.) V Orbondalu v Pennsylvaniji živi ženska, ki boleha za rakom v vratu in že 170 dni ni nobene jedi zaužila. Labko gibanje z levo roko je še jedino znamenje, da še živi.

* (Ubil se je) nedavno v Parizu šestnajstletni Albert Gillardin, ki je splezal na streho, da bi videl, kaj se godi v spalnici sosedne hiše. Neka tajnost ga je posebno zanimala. Spodrsnilo mu je in pal je na cesto. Prevelika radovednost tudi ni dobra.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Zahvala.

Slovensko bralno društvo v Tržiči blagoizvolilo je 59 gld. 86 kr., kot čisti dohodek veselice 7. dne septembra t. l., za tukajšnjo ubožno šolsko mladino podariti.

Za ta blagi čin si šteje podpisano vodstvo v najprijetnejšo dolžnost, izreči tem potom vrlému društvu najiskrenejšo javno zahvalo.

Šolsko vodstvo v Tržiči

dne 6. oktobra 1890.

Jožef Kragl, šolski voditelj.

Konečni račun

odbora za zgradbo Fran Levstikovega spomenika v Velikih Laščah.

I. Vsi dohodki za spomenik in slavnost (katerim je prišleti še naslednje: gg. odborniki „Matica Slovenske“ 3 gld., dr. Tavčar v Ljubljani 15 gld., J. Murnik v Ljubljani 5 gld. in Fr. Regoršek v Ljubljani 5 gld., znašajo skupaj 1734 gld. 63 kr.

II. Vsi stroški za spomenik in slavnost 1808 „ 43 „

Primankljaj 73 gld. 80 kr.

V Velikih Laščah, dne 3. oktobra 1890.

Za odbor:

Niko Lenček, c. kr. notar,
predsednik.

Fr. Gruden,
blagajnik.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
7. okt.	7. zjutraj	740.0 mm.	7.4° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	738.3 mm.	21.4° C	sl. jz.	d. jas.	
	9. zvečer	737.7 mm.	15.6° C	sl. zah.	obl.	

Srednja temperatura 14.8°, za 2.0° nad normalom.

Dunajska borza

dne 8. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	88.20	89.10
Srebrna renta	89.10	89.10
Zlata renta	107.90	108.20
5% marena renta	101.55	101.65
Akcije narodne banke	977.00	980.00
Kreditne akcije	309.25	312.00
London	113.05	115.40
Srebro	—	—
Napol.	9.09	9.12 1/2
C. kr. cekini	5.43	5.44
Nemške marke	56.50	56.57 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 „	179 „
Ogerska zlata renta 4%	101 „	85 „
Ogerska papirna renta 5%	99 „	55 „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	114 „	— „
Kreditne srečke	100 gld.	184 „ 25 „
Rudolfove srečke	10 „	19 „ 50 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „	165 „ 80 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	224 „	— „

Zahvala.

Povodom prerane smrti pokojnega

Karola Svetlin-a

črkostavca

zahvaljujemo se slavni Šišenski čitalnici, slavni požarni brambli, kakor tudi slavni tiskarni Blaznikovih naslednikov, dariteljem prekrasnih vencev in vsem mnogobrojnim udeležencem pogreba.

V Spodnji Šiški, dne 5. oktobra 1890.

(754)

Žalujoči ostali.

Zobozdravnik AVGUST SCHWEIGER

prične s 15. oktobrom delovanje kakor do
sedaj (742-3)
v hotelu „Stadt Wien“, II. nadstropje.

7. oktobra.

Pri **Maltči**: Lautner Grünwald, Riegert, Godina, Stern, Kellermann, Horovitz, Geiringer, Frisch z Dunaja. — Baron Lazzarini iz Gradea. — Ark iz Celja. — Whitfield iz Londona. — Gerstman iz Lipskega. — Mayer iz Dalmacije. — Pevic iz Pulja. — Volčič iz Žužemberka. — Courir iz Trsta.

Pri **Slonu**: Hamel, Pekar, Reuter, pl. Zhuber z Dunaja. — Domladiš iz Iluske Bistrice. — Košir iz St. Petra. — Runacher iz Malborgeta.

Pri **bavarskem dvoru**: Hofman z Dunaja.

Pri **južnem kolodvoru**: Kovačič iz Serajeva. — Pogacnik iz Dobrove. — Novak z Dunaja. — Sova iz St. Jerneja.

VIZITNICE

priporoča

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.

Gospod Josip Kukovič

trgovski pomočnik

v Brežicah.

Danes Vas opominjam tem potom zadnjokrat, da mi v treh dneh v Vašem pismu z dne 29. septembra navedene nazore dokažete, ali pa mi dotičnika ali dotičnico, katera se je drznila take laži trositi, naznanite, drugače sem primoran, Vas kot lažnjivca proglasiti.

(755)

Anton Novak.

J. Giontini-jeva

knjigarna in trgovina s papirjem
v Ljubljani

priporoča nastopna poučna in zabavna dela, ki sedaj začnajo izhajati, za naročbo:

Brehm's Thierleben. Allgemeine Kunde des Tierreichs. 3. gänzlich neu bearbeitete Auflage. — V 130 snopičih po 60 kr.

Brehm — Vom Nordpol zum Aequator. — V 10 snopičih po 60 kr.

Wunder der Umwelt. Eine populäre Darstellung der Geschichte der Schöpfung und des Urzustandes der Erde von dr. Zimmermann. — V 14 snopičih po 30 kr.

Alte und neue Welt. Illustriertes katholisches Familienblatt. — V 12 snopičih po 30 kr.

Vom Fels zum Meer. Illustrierte Zeitschrift für's Haus. — V 13 snopičih po 60 kr.

Neue Monatshefte. Z mnogimi jako lepimi podobami. — V 12 jako močnih mesečnih snopičih po 75 kr.

Das Kränzchen. Illustrierte Mädchenzeitung. — Vsak teden jedna številka, za četrt leta 1 gld. 33 kr.

Der Kamerad. Illustrierte Knabenzeitung. — Vsak teden jedna številka, za četrt leta 1 gld. 33 kr.

Nadalje prejmlje tudi naročnino na „Bazar“, — „Frauenzeitung“, — „Modenwelt“, — „Elegante Mode“, — „Wiener Mode“ in na vse druge časopise in žurnale. (746-2)

Frizérka

z Dunaja, izurjena v najnovejši modi, priporoča so za friziranje čestitim p. n. damam. (757-1)

Katarina Egj.

Sv. Petra predmestje št. 16, I. nadstr. na levici.

Zagotovljena eksistenca za začetnike!

Prostovoljna dražba.

V ponedeljek dne 13. oktobra t. l. dopoldne od 9. do 12. ure prodaja se vsa zaloga, obstoječa iz

igrač, drobnega in galanterijskega blaga

ali vkupe ali pa tudi v več delih za polovico nakupne cene. Kateri želé kupiti, se vabijo, da se dražbe udeležé.

Tudi se lahko popolnoma opravljena prodajalnica za nadaljevanje trgovine v najem vzame. (753-1)

Na Ptuj, v Sv. Florijana ulicah št. 2.

Najboljše mesto in majhna najemnina!

Dunajske razstavne

srečke à 1 gold.

Le malo jih je še!

11 srečk 10 gld.
6 srečk 5 gld. 50 kr.

Glavni dobitok **50.000** gold. vrednosti.

Žrebanje že 30. dne oktobra.

Srečke à 1 gold. dobivajo se v Ljubljani pri **C. C. MAYER-ji.**